

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

כניסת השבת	7:08	7:00	7:07	6:52
צאת השבת	8:10	8:12	8:11	8:08

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים



הלכה לשולחן השבת

ספירת העמר (ב)

מצוה למנות הן את הימים והן את השבועות, שנאמר: "תספרו חמשים יום" (ויקרא כג), ונאמר: "שבועה שבועת תספור לך" (דברים טז). לכן, בשבוע הראשון של ספירת העמר נסח הספירה הוא - בלילה הראשון: "היום יום אחד לעמר", בלילה השני: "שני ימים לעמר", וכן הלאה עד הלילה השביעי.

מהלילה השביעי ואילך, מתוספת ספירת השבועות לספירת הימים, ואומרים: "היום שבועה ימים שהם שבוע אחד לעמר". בלילה השמיני: "היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעמר". וכן בכל לילה סופרים תחלה את מספר הימים הכולל ואחר-כך מפרטים לשבועות וימים.

לפי נסח הספרדים, מסמיכים תמיד את המלה "לעמר" למלה "ימים". למשל: "היום שמונה ימים לעמר, שהם שבוע אחד ויום אחד", וכן הלאה.

עד עשרה ימים לעמר יש לומר "ימים". מהיום האחד-עשר ואילך, אומרים "יום".

פסח שני: ביום רביעי הקרוב, יחול יום י"ד באייר, "פסח שני". בזמן בית-המקדש, מי שנמנע ממנו להקריב את הפסח במועדו, הביא קרבן פסח ב"ד אייר. בימינו, אין אומרים 'תחנון' ונוהגים לאכל מצה.

(מקורות: שולחן ערוך, או"ח סימן תפט. קיצור שו"ע סימן קכ. ספר התודעה ע' ר"ריא ורנה'רנט. כי הם חיינו פרק ג, ענין פסח שני. שבת המועדים סימן נו)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים,

במוצאי-שבת, כאשר אני מתחיל לסדר 'מערכת' ליום ראשון, אני נאנח ושואל באפן קבוע: "למה לא כל יום שבת?".

כמה נחמד היה אלו היינו יכולים כל השבוע להתפלל בבית-הכנסת בנחת, לסעד בצותא סעודה חגיגית, ואף ללמד בחברותא אחר-הצהרים.

בדרך-כלל, השאלה שלי נשארת תלויה באיור, אולם בשבוע האחרון, לשם שנוי, הסביר לי אבא: "החיים שלנו מרכיבים מחיי קדשה ורוחניות, ומהתעסקות בחיי היום-יום. התכלית אינה להתנתק מהשגרה ולחיות חיים רוחניים בלבד, אלא עלינו לחיות במסגרת העולם, ולהחזיר את הקדשה בחיינו".

"איך אפשר להכניס קדשה בחיים הרגילים?", שאלתי, "הרי אנו כל-כך עסוקים בשגרה ובעשייה הרגילה?".

אבא שמח לענות: "אכן, עלינו למלא את המצברים. לשם כך יש את שנת השמיטה - פעם בשבע שנים, ואת יום השבת - בכל שבוע. 'נקודות הטענה' אלו, בהן מתנתקים מעט מהעולם, ממלאות אותנו בקדשה, ומאפשרות אחר-כך לחזור לחיים רגילים, וליצוק בהם את רצון ה'".

עכשו, נראה לי שהשאלה הקבועה של מוצאי-שבת, כבר תהיה מיתרת...

שבת שלום, דני



יום שכולו שבת

תני רבי שמעון בן-יוחאי... אָלפִים נָפְלוּ בַּמִּלְחָמָה בְּיַמֵּי דָוִד, עַל שֶׁלֹּא תָבְעוּ בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן, אִם אֵלּוּ שֶׁלֹּא הָיָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיַמֵּיהֶם נַעֲשֶׂה לָהֶם כָּד וְנַעֲשֶׂוּ, אָנוּ שֶׁחָרַב בְּיַמֵּינוּ, וְאִין אָנוּ מֵתְאָבְלִים עֲלֵיו - עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה. (מדרש תהלים מזמור יז)



נא לשמור על קדושת העלון

עונג שבת עם צביקי מצחיקי



ברכה פי שלוש

בשנת תשי"ב החליטה ה'סוכנות היהודית' לטעת פרדסים בכמה ישובים בארץ, ביניהם בקוממיות. אנשי הישוב הסכימו לנטיעת הפרדס, אולם הם הציבו תנאי – שהנטיעות לא יתבצעו באותה שנה, שהיתה שנת שמטה, וכן גם בשנים הבאות בשנות השמטה לא יעבדו את השדה.

הסוכנות סרבה לקבל את התנאי, והעצים לא נטעו. גם בהמשך, נעשו מאמצים להגיע להסכם בין הישוב לבין הסוכנות, אולם הם לא נשאו פרי.

כעבר שנים אחדות, בשנת תשי"ח, פנה הרב מנדלזון, רב הישוב, לאחראי מטעם הסוכנות, מר ויגודסקי. הוא הסביר לו בהרחבה אודות מצות השמטה וחשיבותה, ועל כך שקיום מצוה זו מזרזת את ביאת משיח צדקנו.

הדברים נגעו ללבו של מר ויגודסקי, והוא אשר את נטיעת הפרדס שפגלה את התנאי אודות שמירת שנת השמטה על-פי כל גדרי ההלכה. תוך זמן קצר נטע הפרדס, בהשקעה כספית גבוהה, של כחצי מיליון לירות.

השנה השנייה לנטיעת העץ, תשי"ט, היתה שנת שמטה. השתילים הרבים היו זקוקים לטיפול וטפוח מתמיד. אולם, האכרים בצעו בפרדס אך ורק את הפעולות המתרות על-פי ההלכה, בהנחיתו של הרב. זאת, על-אף אזהרת אנשי הסוכנות, שחששו כי המאמץ בנטיעת הפרדס ירד לטמיון, בגלל טפול כושל.

בסוף השנה, הגיע מנהל הסוכנות לבקור בישוב. הוא הפתע לגלות כי לא רק שהפרדס לא נבל, אלא הוא אף הצליח עוד יותר משאר הפרדסים שתחת פקוחו.

כאשר הביע את תמיהתו, הסביר לו הרב מנדלזון כי כאשר אנו מאמינים בה' ועושים את רצונו, הקדוש-ברוך הוא מסייע ונותן את ברכתו.

שנות הערלה (3 השנים הראשונות לאילן) חלפו, והעבודה במטעים התנהלה כרגיל. מדי שנה הניב הפרדס יבול של כ-700 מכלי פרי, לשביעות רצונם של אנשי הסוכנות.

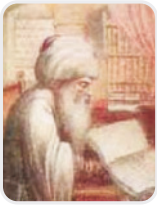
שנת תשל"ג היתה גם היא שנת שמטה. בערב השמטה, עם ספירת היבול של שנת תשל"ב, הגיעה כמות הפרות לשיא חדש – למעלה מ-2,000 מכלי פרי התמלאו, פי שלוש מהרגיל.

אנשי הסוכנות הנדהמים, שאלו את הרב לפשר הדבר. בתשובה, קרא להם הרב את הפסוקים הבאים מפרשת השבוע, פרשת בהר: "וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית, הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית, ועשית את התבואה לשלש השנים".

כך ראו במוחש, את ברכת ה' לשומרי השמטה.

לעילוי נשמת שלום בן שמחה למשפחת פרוץ

רבי יצחק אלפסי, הרי"ף



זמן: נולד בשנת ד'תשע"ג (1013), ונפטר בי' איר ד'תתס"ד (1104).

מקום: נולד בצפון-אפריקה, סמוך לעיר פס שבמרוקו

(מכאן שמו, אל-פסי), עבר לקורדובה שבספרד בעקבות הלשנה ומשם לעיר אלוסינא, בה יסד ישיבה ובה גם נפטר.

אודותיו: מגדולי הפוסקים, וחבורו ה"הלכות" (קצור הלכות מהתלמוד) התקבל בכל תפוצות ישראל.

חלק מהנכתב על המצבה שלו:

הרים ביום סיני לך רעשו,

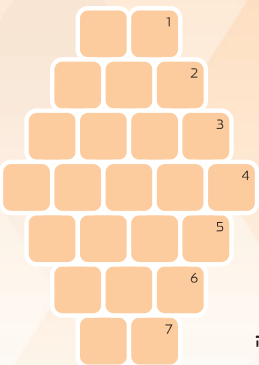
כי מלאכי האל בדך פגשו

ויכתבו תורה בלוחות לבך,

לא עצרו כוח נבונים לעמד,

לולא תבונות ממך דרשו.

משתעשים



תשבץ מדרגאות

הגדרות:

- (1) מקווה מים.
- (2) "... שלום טובה וברכה".
- (3) את המשכן בנו מעצי... (כ"ח).
- (4) השנה השביעית נקראת שנת... (5) עליה ישנים. (6) מקל. (7) עומד ליפול.

רשמו את האות שמופיעה בכל הפתרונות.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון פ' מצורע: נצור לשונך מרע. הזוכה: פרוץ אלרואי, באר שבע.

לזכות התינוקת שיינא תחיי אלמליח יזכו הוריה שיחיו לגדלה יחד עם כל ילדיהם שיחיו לתורה, חופה ומעשים טובים

רח' קה"ל 163 מדרחוב באר-שבע

(מתחם בזאר הדרום לשעבר)

08-6652538

שעות פתיחה בימים א-ה, בין השעות 9:00-20:00 וצוהר ביום ו' בין השעות 9:00-14:00

יופי מוד
 בית אופנה

1000 אטר le אופנה בקוצנו
 אל המשפחה

קולקציה מרהיבה ומיוחדת